

ALBINA

REVISTA POPULARĂ

Ăpare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

F. Gârbovicioanu	Δ	P. Dulfu
G. Coșbuo		V. S. Moga
G-I P V Nasturel		N. Nicolaescu
Gh. Adamescu		Gr. Teodossiu
I. Otescu	∇	C. C. Pop.-Tașcă.

A. Gruber
BUC.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Cferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și comestice higienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menagiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină iestină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese. rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iernă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uteioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferinzilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndeputându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriciei și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifloane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisitoare, preservative, suspensoare, thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țărei, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin, pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr, ... 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Măsa publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

Primul nostru tablou colorat. — *Redacția*, 21 Ianuarie 1859. — *Sofia Nădejde*. Dascălul Blându. — *M. D. Popescu*, Porumbul zis dinte de cal. — *Dr. Lux*, Pricina gerului din urmă. — *Mihail Dragomirescu*, Tablourile noastre. — *L.*, Calendarul sătenilor. — *Dobre Rădulescu*, Mana viilor. — Delegația română la Viena. — Vâruierea pomilor. — Un dar dela frații din Ardeal. — *M. I. Popescu-Ricman*, Ce sgomot s'aude în codru? (doină culeasă din popor). — Informațiuni. — Înștiințare. — Apel.

Ilustrațiuni: Costache Negri; — Mihail Kogălniceanu; — Anastasio Panu. — Biserica Cușitul de Argint. — O margine de sat (tablou de Costin Petrescu). — Frunză de vișăă mănătă.

Supliment: Un tablou în culori de Costin Petrescu: Vizita M. S. Regelui la Plevna.

Primul nostru tablou colorat.

Precum am anunțat în No. trecut, cititorii noștri vor afla între foile numărului prezent, tabloul colorat făgăduit și — cu drept cuvânt — mult așteptat.

Am socotit că nu e mai nemerit prilej ca să oferim acest tablou decât ziua de 24 Ianuarie. Ea amintește luptele eroice ale generației dela 1848 — 1859 pentru unirea țărilor, adică primul pas pentru ridicarea României moderne; iar tabloul nostru ne reînviază aducerea aminte a celorlalte lupte ale vitejilor dela 1877, cari făcură cu puțință desăvârșirea operei bătrânilor: o Românie mare și de sine stătătoare!

Comitetul.

24 Ianuarie 1859

— Fapte și documente ale timpului —

În ziua de 27 Decembrie 1848, ziua sfântului Ștefan, mai mulți tineri români se adunase la Paris ca să prăznuiască, odată cu sărbătoarea creștinească a Nașterii Domnului, amintirea aceluia erou al creștinătății și al românimii pe care poporul l-a supranumit «Sfântul Ștefan Vodă.» Acei tineri erau goniți din țară, unde încercase să ridice steagul drepturilor poporului și să înalțe demnitatea statului român. Mișcarea generoasă începută în Iunie 1848 fusese sugrumată de forța străinului căruia îi dăduse mâna o parte din clasa boierească din țară; capii acelei mișcări fusese risipiți în toate părțile și unii din ei nici nu mai putură revedea pă-mântul drag al patriei.

Cei cari se adunase la Paris, în acel oraș de lumină, căutau să facă cunoscută dreptatea cauzei poporului român apăsător, și să câștige prietenia scriitorilor francezi. Inima le era plină de durere că încercarea lor nu reușise pe deplin, dar și încălzită de speranță că va veni o zi mai bună pentru țara românească.

Din mijlocul lor, se ridică Costache Negri și rosti următoarele:

«Depărtați de darnicul sân al maicei Patrii, fraților Români, dulce ne e astăzi a înnoi neperitoarea amintire a marelui Ștefan, Domnul războinic, zidul creștinătății, către care s'au sfărâmat în trecerile lor nenumăratele ordii ale păgânătății, zidul neclintit, ce în timp de 46 de ani a oprit învingerile sălbatecelor cohorte musulmane cari aveau de țintă cotoirea Europei.

«Și, însă, care a fost răsplata noastră pentru atâtea lupte crâncene? Numai prestigiul istoric, căci sângele vărsat pentru Europa este acoperit cu o neagră uitare!

«Adâncă pildă că: pe nădejdea și pe ajutorul altora să nu cate în zadar a se rezimă suferitoare omenire!

«Așezați precum suntem, în mijlocul îndoitului despotism al Europei și al Asiei, să ne dăm împreună frățescă, ajutoare mână de unire și să zicem cu toții:

«Trăiască Moldova! trăiască Valahia!» dar, învrednicească-ne Dumnezeu să putem strigă într' o zi: «Trăiască România unită!» Atunci, fraților, soarele luminii va pătrunde și va împrăști adâncul întuneric în care zăcem; atunci numai vom fi ceea ce trebuie să fim, adică fiii unei singure și puternice moșii!

«În visurile mele înflorit se arată viitorul României. Suntem milioane de Români răslățiți!... Ce ne lipsește ca să ajungem un neam tare? Unirea, numai unirea!... Să trăiască Unirea Românilor!

«Urarea și închinarea mea este ca această strălucită zi, în care

Costache Negri.

ne am adunat ca să serbăm falnica umbră a lui Ștefan, patronul faptelor mărețe, această zi să fie și pornirea unei strânse legări între noi d'a lucră cu toții la ridicarea din țărână a României, și de a ne trezi în sfârșit la glasul eroicului său trecut, strigând cu toții: «Trăiască unita Românie!!»

Această urare a lui Negri a fost de atunci înainte crezul politic al patrioților români cari își puseră toate puterile lor în slujba națiunii.

Ceeace doriă Costache Negri în 1848 se împlinî în 1859. ziua de 24 Ianuarie este momentul cel mai măreț al întregii acțiuni, căci el întrupează în sine triumful ideii mântuitoare a întrunirii celor două țări surori făcută în contra vrăjmașilor din lăuntru și din afară.

În afară, două mari puteri europene, Austria și Turcia, erau pe față în contra unirii, iar a treia Rusia, deși nu se pronunța fățiș, ar fi fost bucuroasă ca lucrul să nu isbutească.

În lăuntru, se împotriviă o partidă de oameni cari se gândiau numai la interesul lor personal și socotiau că situația le va scădea dacă principatele vor fi unite. Unii din ei voiau să fie Domni, alții voiau să lucreze pe lângă Domni și, în orbirea lor, dădeau mâna streinului care doriă să vază poporul român înfrânt și înjosit.

În zadar au fost toate acestea și bine zicea Alecsandri în 1857 către Moldova :

*In zadar, cearcă ei să ridice
Un zid pe Milcov despărțitor!
Cădea-va zidul și tu, ferice,
Vei fi unită cu a ta sor.*

*E scrisă 'n ceruri sfânta unire,
E scrisă 'n inimi cu foc ceresc!
O Românie, l'a ta mărire
Lucrează brațul Dumnezeesc!*

Cu așa convingere au lucrat părinții noștri pentru a duce la isbândă visul lor.

Partidul unionist a pregătit lucrările Divanurilor printr'o propagandă activă și ideile lui găsiu un răsunset puternic în inimile poporului.

În toate unghiurile ambelor țări se făceau adunări și se proclamau principiile cele nouă. Prețioasa colecțiune de documente «Acte și documente relative la istoria renașterii României» ne prezentă o sumă de asemenea proclamațiuni. Vom pomeni, ca exemplu, întrunirea din București la 3 Martie 1857, când s'au adunat vre-o 700 de cetățeni și au hotărît. să stăruie a se votă de divanul ad-hoc: .

a) *Autonomia și neutralitatea;*

b) Unirea țărilor surori într'un singur stat și sub un singur guvern;

c) *Prinț strein cu moștenirea tronului;*

d) *Guvern constituțional reprezentativ.*

Prezidenții comitetului cari convocase pe cetățeni erau: *C. Crețulescu* și *Lazăr Calenderu*, părintele d-lui Ion Kallinderu.

Divanurile ad-hoc chemate după hotărârea Europei să spună cari sunt dorințele Românilor, proclamase în mod solemn aceste principii, între cari *unirea* eră punctul de căpetenie.

Aci nu eră însă de cât începutul. Dorințele lor aveau să fie cercetate de adunare diplomaților Europei și *Convențiunea pentru organizarea principatelor române* făcută la Paris în 1858 nu trecu între punctele constituționale această idee a unirii. Țările rămaseră dar despărțite. Trebuia deci să urmeze lupta. Și o detersă cu bărbăție. Când, conform acestei legiuiri făcute de puterile streine, adunările electivă din Iași și din București se întruniră ca să desemneze pe domnitor, ele rostiră ambele acelaș nume: *Alexandru Ioan Cuza!*

Unirea eră săvârșită. Hotărârea eră așa de puternică, unirea eră în adevăr înscrisă în inimi, în cât opoziția pe care o făcură atunci unele state cari vedeau căzând ultima barieră pe care reușise s'o ridice împotriva avântului ce părea că voește să ia poporul român, această opoziție întâmpină în ambele principate atât de energică rezistență în cât toți trebuiră să se incline și nu numai se admise unirea personală, dar peste puțin — în 1862 — se primi chiar unirea definitivă.

În fiecare an, în amintirea evenimentelor din epoca unirii principatelor, am publicat sau povestiri sau documente privitoare la întâmplările de atunci. De rândul acesta, dăm loc cuvântării lui Mihail Kogălniceanu din ziua de 28 Ianuarie 1859. Este proiectul de răspuns din partea adunării electivă a Moldovei la Mesagiul Principelui.

D-l *M. Kogălniceanu*. În numele comisiunii însărcinată cu redigiarea unui proiect răspunzător la mesagiul Înălțimei Sale Domnului Stăpânilor, în privința mărețului act de alegere ce s'au săvârșit de către frații noștri de peste Milcov, ea raportator citește adresa răspunzătoare, care cu aclamație și în strigăte de *Vivat Unirea! Vivat Alexandru Ion I!* se adoptează de Adunare. Iar coprinderea adresei este următoarea:

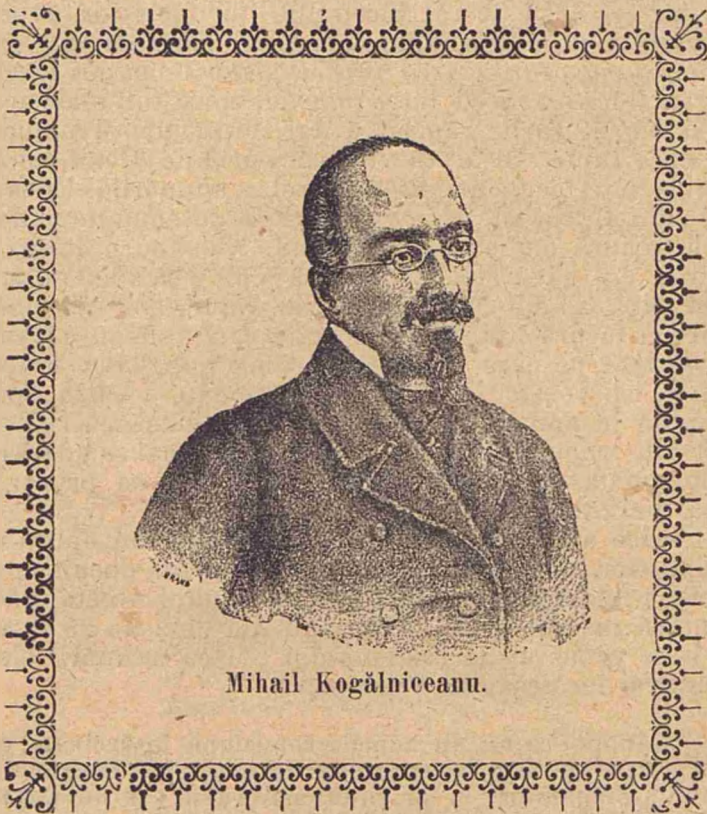
«Adunarea Electivă a Moldovei, în ședința sa din 26 Ianuarie, au primit cu entuziasm mesagiul Înălțimei Voastre, prin care bine-voiți a o încunoștiință că Adunarea Electivă din Țara soră, V'au ales Domn Valahiei și că Înălțimea Voastră ați și primit frânele guvernământului din București.

«Moldovenii nu așteptau mai puțin dela patriotismul fraților noștri de peste Milcov, iar această Adunare Electivă, mândră de alesul și de Domnul său, declară că Înălțimea Voastră ne-

progetând a răspunde la chemarea ce Vi s'a făcut prin legiuitii reprezentanți ai țării surori, ați bine-judecat de simțemintele reprezentanților Moldovei și de inima întregii Nații, căci prin aceasta ați făcut un mare și puternic pas înainte întru realizarea eternei dorinți a neamului nostru : *Unirea Principatelor*.

«Prin un asemenea act Înălțimea Voastră ați câștigat un nou titlu în amorul și recunoștința Românilor.

«In adevăr, chiar în ziua alegerii Înălțimii Voastre de Domn Moldovei, în 5 Ianuarie 1859, Adunarea Electivă din Iași, reînvoind dorințele *Adunărilor ad-hoc*, rostite cu atâta unanimitate în zilele memorabile de 7 și 9 Octomvrie 1857, și de îndată apoi procla-

Mihail Kogălniceanu.

mându-Vă Domn Moldovei, a arătat într'un chip manifest, ce idee personifică în Înălțimea Voastră și ce așteaptă dela ocărmuirea Înălțimii Voastre.

«Adunarea Electivă din București, cu un patriotizm mai presus de toată lauda, dând tot Înălțimii Voastre unanimitatea sufragiilor sale și așa proclamându-Vă de Domn al Principatelor Unite, au arătat lumii că Valahia întocmai ca și Moldova vede în Înălțimea Voastă bărbatul chemat de providință pentru a întemeia în *faptă și deplin* Unirea ambelor țări într'un singur Stat : *Statul României!*

Cuprinderea împărtășirii ce despre acest mare act ați făcut marilor Puteri ale Europei, și despre care ne-ați dat cunoștință, au convins pe Adunare că Înălțimea Voastră a știut a aprecia scopul actului național săvârșit de ambele Adunări și a atribui adevăratul caracter ce sufragiul unanim al ambelor țări au voit a-i da.

Înălțimea Voastră în fața țării ați dovedit dar că înțelegeți toată mărimea misiei ce Vă este încredințată și că sunteți capabil a o duce la bun sfârșit. Nația va fi recunoscătoare de nobila inițiativă ce ați luat. Iar Adunarea Electivă, de deplina armonie și înfrățire ce întâlnește în țintirile Voastre și ale Ei, este mândră că vă găsește precum V'a așteptat. Ea are convicția intimă că această norocită concordie se va păstra și se va întări, din mult în mai mult, până când se va putea realiza cu deplinătate marele dor al Nației Române.

Adunarea Electivă are dar deplină încredere în luminatul Vostru patriotizm, în nestrămutata Voastră voință, în cunoscuta Voastră tărie de suflet; ea sperează că guvernământul Vostru se va ridică la acea putere a energiei, singură proprie de a înlătură toate piedicile.

Cât pentru Adunarea Electivă, întregul ei concurs este de mai înainte închezășuit Înălțimii Voastre, și declarându-Vă că țara este gata de a face toate sacrificiile cerute de o așa mare trebuință, Camera este în tot dreptul de a se crede adevărata reprezentantă a simțirilor Moldovei.

«Spre deliberarea și adoptarea măsurilor celor mai nemerite pentru ca Unirea Principatelor să ajungă a fi un fapt definitiv, și recunoscut de Areopagul Europei, concursul ambelor Adunări din Principate este necesitatea de întâiul ordin; noi venim dar respectos a Vă cere convocarea la Focșani a Camerelor din ambele țări.

«Adunarea, întocmai ca Înălțimea Voastră, se împărtășește de speranța ce puneți în înalta îngrijire a marilor puteri, închezășuitoare existenței Principatelor-Unite.

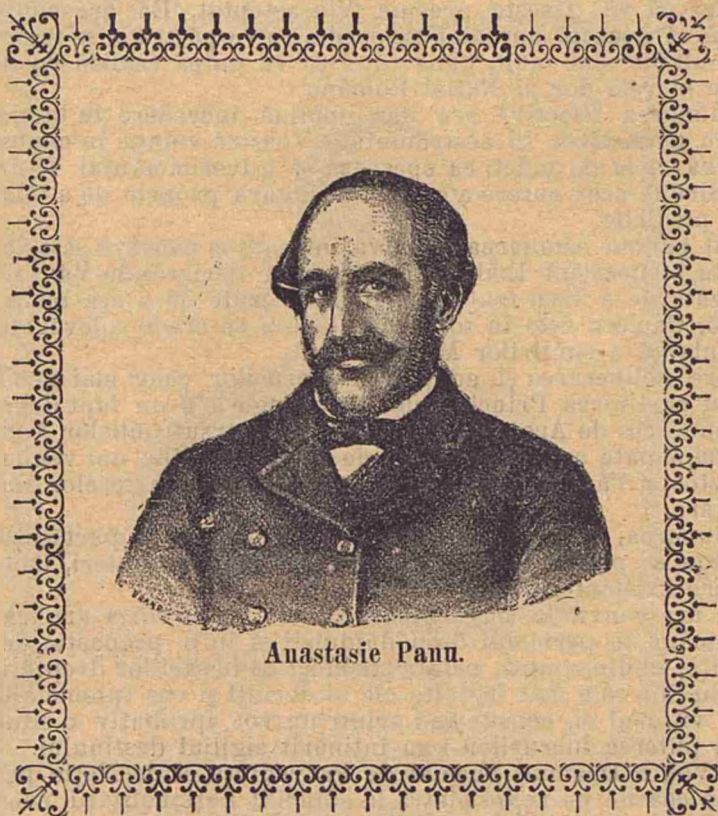
«Ea are convicția asigurătoare că ele nu ar voi a aruncă Nația română în pericolul desnădăjduirii și în o prăpastie de calamități; ei din contră, printr'un efect al înaltei lor dreptăți, ele vor împlini cele mai legiuite ale ei dorinți și vor întemeia liniștea și viitorul ei, consfințind printr'un vot aprobativ o situație, căreia puterea lucrurilor i-au întipărit sigiliul destinului.

Iar Voi, o Doamne, chemat de Provedință și de Nație pentru a pune cea de pe urmă piatră la edificiul naționalității române, la care de atâtea secole lucrează generațiile noastre, urmați pe calea de patriotizm și abnegație ce ați întreprins și plin de glorie și bine-cuvântat de toată gura și de toată inima neamului nostru Veți fi pururea întâiul cetățean și bine-făcător al României, și cinci milioane de Români dela Carpați până la Marea-Neagră, nu vor contenî de a Vă ură cu același strigăt cu care astăzi Vă aclamă ambele Principate: *Să trăiască Alexandru Ioan I!*

Iar Anastasie Panu zice — în cursul aceleiaș ședințe :

D-l A. Panu. Inima mea bate în lovituri repezi ca a fiecărui Român în momentele de față. Visul cel mare al Nației Române,

ținta tuturor suferințelor, tuturor speranțelor atâtor generații, care au căzut jertfă pentru cauza sfântă, iată-le împlinite! Unirea Principatelor este făcută! România măreață și plină de putere se avântă către viitor. România merge de acum pe calea mântuirii și a destinului care o așteaptă între celelalte Nații civilizate ale Europei. O! să salte, să salte de bucurie bătrânii și tinerii! Dumnezeu s'a arătat cu protecție pentru Nația Română! Nu mai poate fi îndoială, nu mai poate fi frică în inima nimănui! Dumnezeu, Dumnezeu ne proteje! Edificiul nostru social se elatină până în temelie; dușmani numeroși și puternici

Anastasie Panu.

ne amenință de pretutindeni, acei puțini la credință părea că văd peirea apropiată, când deodată alegerea Adunării proclamă Domn un bărbat cu inimă și suflet mare. Țara se bucură și sperează și iată că frații noștri Munteni zic Domnitorului să personifice *ideea națională*: fii dar Alesul Nației Române, fii Domnitorul a cinci milioane! Dumnezeu, Dumnezeu dar ne proteje! Înainte dar, fraților, pre urmele patriotizmului și a abnegării ce ne arată Domnitorul nostru! Înainte pe calea datoriei, or cu ce jertfă ar cere împrejurările!

În fața dar a mărețului act săvârșit de Adunarea de București, noi să rămânem indiferenți? Noi să stăm neclintit la locurile

noastre? D-l Catargiu în îngrijirea patriotizmului său zice că nu trebuie să luăm asupra-ne răspunderea privitoare și pre Adunarea din țara suroră? Nu! Dar trebuie să ne întâlnim cu acei frați de inimă mare, trebuie să ne închinăm lor, ca unor mari patrioți. Ei bine! unde să ne întâlnim? Ei ne dau coroana a trei milioane, ei vin, un popor întreg, să se confunde cu noi și noi stăm neclintit pe băncile acestea, să nu mergem măcar la margine să-i primim?... O! inimile D-voastră se exprimă foarte elocuent prin aclamațiile unanime ce văd că se ridică la cuvintele mele. La Focșani dar, la Focșani!

Punând sub ochii cititorilor noștri aceste pagine în cari se zugrăvește entuziasmul provocat prin actul unirii, dăm și chipurile bărbaților ale căror cuvinte le-am reprodus aci: Costache Negri, Mihail Kogălniceanu, Anastasie Panu.

Redacția.

Dascălul Blându.

Dăruține sate au norocul să aibă un dascăl de omenie și ispravă ca dascălul Blându din Codrești. La înfățișare blajin, cu privire veselă, bun cu toată lumea, par'că i-ar fi frate. Viersul lui e prețuit prin satele vecine. Vinea Duminica lume depe lume să-l auză cum cântă de frumos. Cuvintele spuse respicat, glasul limpede și sunător merg fiecui la inimă. Ascultădu-l, omul se simte mai bun, mai duios pentru durerile și suferințele altora. Când cântă el: «Doamne, strigat'am către tine, auzi-mă, Doamne, auzi-mă!» În toate piepturile ese un oftat de ușurare: fiecăruia i se pare că și-a spus atotputernicului păsurile și viața chinuită; iar el, bunul și milostivul, i-a auzit.

Porecla de Blându nu-i venea așa pe degeaba: a moștenit-o dela tată-so, care avea oricând vorba: «Fii blând, de vrei să 'mbunezi și pe cel mai năsălnic; iar de omul iabraș și apucat, taie poala și fugi». Oamenii, când voiau să spună de cineva că e bun, ziceau că e bun ca moș Toma. Și din una din alta, i-a remas porecla, Toma Blându. Fiiu-so nu l'a dat de rușine, eră om bun și cu vorba și cu fapta. Pe oameni îi stătuea să fie iubitori și ertători unii cu alții. Multe certe a potolit și pe mulți oameni i-a împiedecat să ajungă vrășmași...

Intr'una din zile trecea pe la casa lui Stan, vecin cu Radu.

Femeile se certau la cuțite ; le mergea gura ca melițoiul.

— Bună ziua, leică Dochiț'o, s'a vărsat piper și-ai uitat să presori sare.

— Păi, dumitale ți-e a glumi. Dar, vezi, nu pot trăi de dușmani: răsărise pătrunjelul, mai mare dragul, și ulitura vecinei mi l'a răcâit tot. Dacă are găini, să ție seamă de ele.

— Socoate și d-ta, dascăle, ce-s de vină? Să țin găinele 'n colivie?

— Să-ți bați joc de munca mea? O să pun omul meu să le 'mpuște. O să le rup picioarele.

— Stați. Din ceartă ese gâlceavă; din gâlceavă, bătaie și dușmănie. Să vedem mai bine ce-e de făcut. Aveți amândouă dreptate. Nu cumva e gardul stricat ori e un diavol de ulitură ușarnică?

— Gardul e bun, spinuit din nou, dar dușmanca vine anume, ca trimisă.

— Atâta să trăească dușmanii, cât o trimit eu ! Le dau din bielșug boabe; dar, de, vezi, dobitocul știe?

— Una boghetă și doapă, mânca-o-ar uliul.

— Dacă e numai una, lucrul e lesne. Fă din ea, lele Măriucă, o zamă pe Duminecă. S'or bucură copiii și'i aveă pace cu vecina.

— Păcat, e găină ouătoare.

— Nici un păcat. O să lepede ouăle prin buruene, dacă e ușarnică . . . . .

Altădată, într'o Sâmbătă, veneă dascălul dela vecernie. Doi vecini se certau mai mai să se bată.

— O să-l taiu bucăți și să-l arunc în drum. Mi-a rămat o mulțime de cuiburi. Mai mare jalea : stau hlujii uscați : Să-ți bați, tu, joc de munca mea ! Ha? Spune și d-ta dascăle : cine are dreptate ! Sânt eu om reu ? Nu. Dar să-și bată joc de munca mea, nu voi să 'ngăduiu.

— Mă Stane, îl țin priponit în livadă. Pe unde-a intrat diavolul ? Dar, s'arunci, tu, cu toporul ! Să-mi ucizi porc de cincipoli, încă ar fi păcat pentr'un căuș de cartofi.

— Ce căuș ! Am numărat trei-zeci de cuiburi. La toamnă, eră să fie o sută de chiluri pe puțin.

— E socoteala oului care eră să fie găină.

— Auzi, dascăle, te iau martor. O să-lucid.

— Stați strâmb și judecați drept. Tu, Stane, nu trebuie să-i ucizi porcul, c'ar fi păcat să-i faci vecinului pagubă

Tip. „Carul 1881” Banu I. St. Reașdancu. - 17.187

„Sculați-vă, voinicilor, iată că a venit Regele vostru să vă mulțumească pentru jertfele voastre.”

(Cuvântarea Mitropolitului de Vrața când M. S. Regele a vizitat câmpia Plevnei în 1902).

După tabloul lui Costin Petrescu.

Supliment la revista „Albina” 1907.

de-o sută de lei. Nici tu, Nicolae, nu trebuie să-ți lași vecinul păgubit. Numărați câte cuiburi sânt stricate. La toamnă măsurăți cât ese dintr'un cuib, și să-i dai cartofii cât s'ar cuveni, că, vezi, tu, Nicolae, ești răspunzător de stricăciunile dobitoacelor tale.

— Păi!

— Nici un păi. Nu 'i sta cu vecinul la cuțite pentru nimica toată. Așa e drept și frumos și place și lui D-zeu și oamenilor. Acum să mergem să cercetăm pe unde intră lighioana, că nu-i pasere să zboare pe deasupra.

— Gardul e bun.

— Să vedem.

În grădină cuiburile verzi cu flori albe-viorii se alintau în lumina poleită a Soarelui. Numai, hăt în fund, la o parte, te prindea jalea văzând hlujii veștezi, culcați pe țărâna scormonită și de rădăcinile lor suptiri atârând boabele gălbioare, ca alunele.

— Păcat. A stricat multe.

— De trei zile îl tot prind.

Au cercetat gardul ce despărțea vecinii: nici o gaură!

— Să căutăm în fund, zise dascălul.

— Acolo e livada habei.

— Bine. S'o vedem.

Zicând așa, dascălul porni de-a lungul gardului tot tupilând buruenile cu bățul. Tocmai la capăt între niște cucută și tufe de urzică moartă, o gaură cât în gard cât în pământ!

— Uit'te pe unde intră hoțul.

— Dar gardul eră bun.

— Cât n'a putut dovedi în gard, a săpat cu râtul. Vezi! De nu lăsai buruenele, vedeai din ziua întâia.

— Nevasta, bat'o norocul, cu eresurile ei: că nu-i bine să săpi pân' sub gard.

— De! E mai bine să cercetezi decât să te cerți. Și la tine, Nicolae, trebuie să fie gardul stricat în fund. Dobito-cul trecea la babă și de-acolo aci . . . .

O dată după ce se disprimăvăraseră a plecat dascălul să-și are bucațica de pământ. Când s'a coborât de pe deal în vale și-a cotit colțul pădurei, ce să vază: Ion Ursu și Toader Gărgărușă, să se tae cu sapele, nu alta.

— Cum? Să-mi răsluești tu coșgogemite bucată? Ți-am

zis de astă toamnă să tragi linie dreaptă, că fac o pozna, și tu, ca un hoț, anume o burdușești la mijloc, strigă Ursu.

— E hotarul meu, așa vine la mijloc movila.

— Te taiu, mă, de mai tragi o brazdă. Jurai astă toamnă că nu o să-mi mai întri în ogor, să te las numai să-ți iai dovleci.

— Il ar să știu c'o fi ce-o fi. Uit'te și dascălul, să vedem ce-o zice.

— Ce să zic, oameni buni, ziua mare nu-i nevoie de lumânare. Doar vă știți măsura pământului.

— Cum să n'o știm?

— Dați o funie. Intre voi e dungă dreaptă?

— Dreaptă, fac amândoi într'un glas.

— Intindem puțin funia și vedem movila în partea cui vine.

Au întins bine funia dela un capăt la altul. Movila venea în partea Ursului!

— Ei vezi, mă Gărgăriță, că de ani de zile îmi mănânci pământul? Și încă sai la bătae! De nu venea dascălul, se întâmpla moarte de om.

— Ducă-se pe pustii! Doar nu-ți face rușine satului, să mergeți vre-o unul la ocnă.

— Dacă te scoate din sărite!

— De câte ori v'am spus: Dumnezeu a dat oamenilor graiu și minte să se înțeleagă unul cu altul. E rușine să fie omul mai ticălos decât jivina. Uitați-vă la mușuroiul cel de furnici cum lucrează, cum s'ajută unele pe altele și nu se bat, nu se ucid între ele dela firul de grăunțe. Legea vă spune mereu să nu ridicați pumnul împotriva semenului: «Cine scoate sabie, de sabie va pieri.» De nu mă aducea D-zeu să viu, vă ucideați ca nebunii cu săpile, înfundați ocna, vă remâneau nevestele și copiii pe drumuri. Dar e oare păcat mai mare pe lume decât să verși sânge de om? Nu vă tot zic: «Fiți blânzi, nu dați frâu mâniei, că vă face din oameni fiare».

— Așa am apucat dela tata movila 'n partea mea. O s'aduc pe primar să măsoare și el. Mie îmi lipsește din pământ, făcù cam rușinat Gărgăriță.

— Vrei să iai d'într'al meu?

— Aduceți pe cine voiți. Măsurați și cine-o avea dreptate, să se îndrepte; dar nu săriți la bătaie!

Nu'nzădar purtă el numele de Blându. Multe certe, judecați și bătaî a potolit și înlăturat. Mulți oamenii ziceau: «D-zeu să-i dea sănătate, mulțumită lui n'am intrat în păcat».

Sofia Nădejde.

Porumbul zis dinte de cal.

Porumbul zis dinte de cal se seamănă odată cu celalt, se sapă tot așa și în acelaș timp ca și cel românesc, dar foloasele ce ni le dă sunt mai mari.

Ia să vedeți! Eu am pus 4 pogoane de porumb d'al nostru și numai un pogon de ăsta dinte de cal și la cules am văzut că cel românesc, mi-a dat, la pogon, câte 2 căruțe și ceva, iar pogonul de celalt mi-a dat peste 3 căruțe sdravene.

Ăsta, dinte de cal, are foi puține pe știulete și d'aia bobul se coace mai curând și pentru noi e mai bun, fiindcă nu-l mai culegem verde, nu se mai încinge mălaiul și nu ne mai îmbolnăvim de pelagră, sau jupuială, cum îi zicem noi.

Intr'o zi am făcut probă cu 2 știuleți tot una de mari și i-am curățit pe amândoi și pe urmă am cântărit boabele și, după știuletele de porumb de al nostru n'am luat nici o litră, iar din știuletele de porumb de celalt, am luat mai bine de o litră. Și ce fel de boabe la al nostru și ce fel la celălalt!

Mămăliga e mai dulce și mai gustoasă cu porumb de acesta dinte de cal!

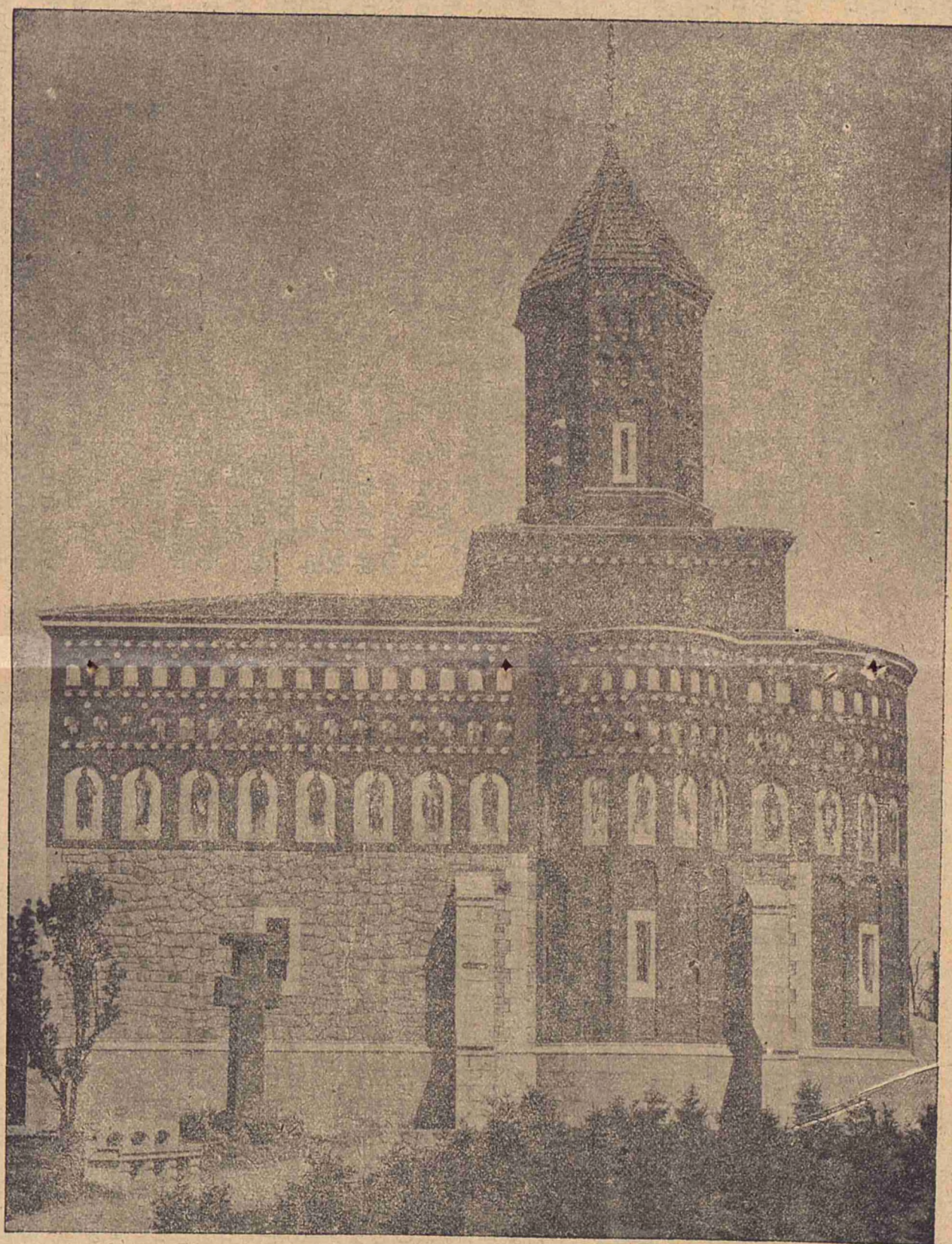
Am bătut din el și Samsarul mi-a dat pe el 50 de lei și pe al nostru românesc nu mi-a dat mai mult de 43 lei.

Vedeți dar! Porumbul ăsta, dă mai mult la pogon, se coace mai lesne, apoi se curăță știuletele de foi mai lesne, coceanul de boabe tot așa.

E mai spornic la bob, iar bobul e mai mare și mai frumos. Mămăliga e mai gustoasă și mai sănătoasă și afară de asta se vinde și mai cu preț, de aceea la anul viitor, dacă mi-o ajută Dumnezeu, am să pui toate locurile numai cu porumb de ăsta, *dinte de cal*.

Mihail D. Popescu.

BISERICA CUȚITUL DE ARGINT

vechea biserică din București, pe dealul Filaretului, restaurată cu ocaziunea lucrărilor pentru Expoziție, după modelul frumoasei biserici Sf. Nicolae din Iași.

Pricina gerului din urmă.

Am văzut cu toții ce iarnă blânduță aveam și cum ca de năprasună ne-am deșteptat că și-a întors jocul și-a tăbărit pe noi cu ger de să crape ouăle corbului, dacă o fi având nărav să-și clocească pui pe vremea asta, cum zice o vorbă veche. Și întâmplări de-acestea se întâmplă mai în fiecare iarnă: avem vrăstătură de vreme moale și de ger aspru. Iată acuma, după gerul din urmă, când îți venea a crede că zăpușeala vremei o fi vre-un bazm născocit de năzdrăvani și nu un adevăr simțit și pipăit de fiecare de vremea ei, s'a încălzit iar!

De bine de reu înțelegem că sunt pe la noi patru timpuri deosebite ale anului: primăvara, vara, toamna și iarna. Deosebirea de căldură ne-o lămuresc învățații prin faptul că vara Soarele ne trimete razele mai din cap, urcându-se mai sus pe bolta cerească, pe când iarna se înalță prea puțin, fiind la amiază cu mult mai jos decât vara. Primăvara și toamna sau mai bine la începutul acestor timpuri ale anului pare a-și face drumul dela răsărit la apus chiar pe brâul cerului, care vine drept în creștet pe deasupra brâului Pământului sau equatorului cum i se zice pe latinește. La amiază se află, la începutul toamnei și la al primăverii, la mijloc între locul unde îl vedem la cruce amiază la începutul verei și la al arnei. (1) Când razele cad la amiază chiar din creștetul sau din cheea bolței cerești, de pe brâul cerului, căldura e foarte mare, cea mai mare ce se poate pe Pământ și lucru se petrece pe brâul sau equatorului Pământului, la începutul primăverii și la al toamnei. Cu cât razele vin mai chezeșat cu atâta se întoarnă mai multe îndărăt și cu atâta încălzesc mai puțin Pământul. Iar văzduhul e lucru știut că nu se poate încălzi de-a dreptul dela razele Soarelui când trec prin el, ci numai dela razele de căldură ce aruncă dela el Pământul înfierbântat. De aceea și vedem că lângă Pământ e mai cald; iar cu cât ne urcăm mai sus, cu atâta e mai rece. Pe vârful munților ne trebue cojoc în miezul verei și, dacă sunt destul de înalți zăpada șade pe ei vecinic. De asemenea cei-ce se urcă sus de tot cu baloanele, au grije să ia cu dânșii cojoace, mănuși, cușmă și altă îmbrăcăminte de iarnă.

(1) Primăvara începe între $7\frac{1}{20}$ — $9\frac{22}{22}$ Martie, când noaptea e deopotrivă cu ziua, deci la *equinocțiul de primăvară*. Vara începe între $7\frac{1}{20}$ — $8\frac{1}{21}$ Iunie, când soarele se urcă mai sus pe cer la amiază la *solstițiul de vară*. Toamna începe între $9\frac{1}{23}$ — $10\frac{1}{23}$ Septembrie, când ziua e din nou deopotrivă cu noaptea, *equinocțiul de toamnă*. Iarna începe între $7\frac{1}{20}$ — $8\frac{1}{21}$ Decembrie, când soarele se urcă mai puțin sus la amiază, la *solstițiul de iarnă*. E vorba aci de timpurile anului, astronomice.

Întrebarea la care avem a răspunde e: cum se face nu că iarna e frig, ci pentru ce frigul se întrerupe din când în când prin răstimpuri călduțe sau măcar mai puțin reci.

Am aretat într'un număr din «Albina» ce sunt ciclonii și cum, venind la noi de pe Oceanul Atlantic, aduc furtuni, ploi și vânturi. Vara, aceste vârtejuri recoresc văzduhul, căci pe la noi e cald de tot din pricina Soarelui. Iarna înse când la noi e rece, ciclonii de pe Oceanul Atlantic, porniți din părțile călduroase, încălzesc, deși aduc ninsoare sau ploaie. Iată de ce pe hărțile cari arată mersul ciclonilor vom vedea cum fiecă răstimp mai călduros în vremea iernilor se datorește acestor cicloni cari ne sosesc din părțile calde ale Pământului. Sunt timpuri când nu pot veni cicloni, pentru că asupra Europei mijlocii s'a așezat un anticiclon, adică un munte de aer cu apăsare mare, care face pe cicloni să ocolească mai pe la miazănoapte sau mai la miazăzi. La anticicloni tocmai din potrivă decât la cicloni e un mijloc unde apăsarea aerului e cea mai mare și din jur împrejur merge scăzând. La cicloni, în mijloc e apăsarea cea mai mică și din jur împrejur merge crescând. La cicloni am aretat că aerul năvălește din toate părțile spre partea lui cea cu apăsare mai mică; la anticicloni di'mpotrivă vânturi bat dela mijloc în afară.

Ciclonii se învârtesc într'un fel, anticiclonii tocmai di'potrivă, având și obiceiul de a stăruî mult pe un loc. Când e vara un anticiclon peste noi, e secetă și timp frumos; când di'mpotrivă anticiclonul se formează iarna e timp frumos și ger, între altele pentru că Pământul se recește din pricina lipsei de nouri.

Când însă un anticiclon se formează în Oceanul Înghețat sau în partea de miazănoapte a Rusiei, atunci frigul iernei de acolo, care poate fi de 34 sub înghețarea apei și chiar pân la 40 și mai mult, se împrăștie și în părțile mai dela miazăzi cu crivățul înghețat care 'l aduce și crește apăsarea văzduhului.

În timpul gerului din urmă tocmai asemenea anticiclon s'a format pe Marea Înghețată și apoi s'a coborît încet încet spre miazăzi pân ce a părăsit Europa și-a trecut slăbit în Asia mică. În timp ce anticiclonul cu aer greu și înghețat se află în Rusia de Miază noapte, un anticiclon a fost ajuns în Grecia. Vântul, bătând dela mijlocul anticiclonului spre mijlocul ciclonului, frig mare s'a întins asupra Europei resăritene. Mai apoi fiind un ciclon spre Spania, vânturile înghețate au recit Europa mijlocie, Spania și Italia.

Mai e o întrebare: ce pricină a făcut de s'a format acest anticiclon? Învățații, cari se țin de cercetări de acest fel, ne spun că s'a făcut acolo unde s'a ciocnit aerul rece dela pol curgând spre Miazăzi-Apus cu cel dela Equator, care curgea de Miazăzi Apus spre-Miază noapte resărit.

Să nu credem că asemenea ierni geroase se întâmplă numai în vremile noastre. Di'mpotrivă istoria ne povestește de geruri și mai groznice, când a înghețat Marea Neagră peste tot, iar de cele când îngheță Dunărea, apoi nici vorbă, le-am apucat chiar și noi.

Din aceste cercetări ce se fac asupra ciclonilor și anticiclonilor o să ajungem odată a le afla legile și, deci a putea ști di'nainte vreme ce fel de vară sau de iarnă ne așteaptă, ca să luăm măsurile cuvenite. Acuma putem ști ce vreme o să fie, dar numai cu câteva zile 'nnainte și, mai sigur, numai c'o zi.

Dr. Lux.

TABLOURILE NOASTRE

Amândouă tablourile, ce dăm în acest număr cititorilor noștri, sunt datorite unuia dintre cei mai talentați pictori ai noștri, Costin Petrescu.

Unul din ele, *O margine de sat*, este un peisagiu care înfățișează vederea unui sat văzut de pe o câmpie bogată, cu recoltele strânse, aurită de soarele de toamnă. Pe deasupra caselor și a bisericei de țară se ridică primii nori prevestitori de vreme rea și, în lumina albă, liniștită și dulce ce scaldă totul, aruncă nota posomorită a zilelor grele ce au să vină. E unul din cele mai fermecătoare peisagii ale pictorului, în care a știut să prindă cu vigoare poezia atmosferei într'unul din momentele cele mai caracteristice ale climei noastre. Cel ce se pătrunde de frumusețea lui, nu se poate să nu-și iubească și mai mult țara, care ne ține.

Cel de-al doilea tablou, pe care-l dăm în culori, este un tablou istoric și unul din cele mai interesante și mai înălțătoare ale Expozițiunii Jubilare. El ne înfățișează pe M. S. Regele pe câmpul de războiu dela Grivița, acolo, unde într'o singură zi, și-au găsit moartea mii de eroi în sânge-roasele asalturi care ne-au făcut stăpâni pe această groznică redută. În figura marelui Căpitan citim cum gându-său se adâncește pierdut în amintirea trecutului, și cum sufletul său se înduioșază de jertfa atâtor eroi pentru nea-tárnarea viitoare a Patriei. Par'că de jur împrejurul său printre miile de cruci, inverzite de bătrânețe, se ridică din mormânturi cu fruntea sus, cu ochii scăpărând de entusiasm, cu mâna pe armă, plini de avânt și de energie, miile de flăcăi români, care și-au dat viața lor pentru a țării. Par'că în jurul său se aude încă sgomotul crâncen al luptei, care se desfășură până în fund în vâlmășala ei măreață, ridicându-se către zarea naltă a cerului, unde se vede fâlfâind pe de-asupra tuturor glorioasa umbră a steagului lui Valter Mărăcineanu.

Pictorul a avut arta să învâluie într'un fel de ceață per-

soanele cari au însoțit pe M. S. când a vizitat acele locuri mai acum cinci ani, și să ne concentreze atențiunea asupra figurii principale, care ne pătrunde prin sinceritatea simțământului de care e cuprins.

O margine de sat.

Punctul de plecare al acestui tablou, precum am mai spus în numărul trecut, sunt vorbele mitropolitului bulgar din Vrața, care întâmpinând pe M. S. Regele la capela de pe câmpiile Griviței, a zis: «Sculați-vă, voinicilor, iată că a venit Regele vostru să vă mulțumească pentru jertfele voastre.»

Acest tablou trebuie să înalțe sufletul ori-cărui hân român și să-l facă să și iubească și mai mult țara și Regele său.

Indemnăm pe cititori să-l păstreze cu îngrijire: el poate fi o podoabă pentru orice casă românească atât prin ideia ce înfățișează cât și prin modul de execuțiune.

Mihail Dragomirescu.

CONVOCARE.

În ziua de 14 Ianuarie a. c, ne-întrunindu-se numărul de membri prevăzut de statute pentru a se putea ține *adunarea generală* a Societății culturale „Steaua“, se aduce la cunoștința domnilor societari că adunarea va avea loc Duminica viitoare, în 21 curent, când se va ține în localul Administrației Domeniului Coroaanei, str. Știrbei-Vodă No. 3 la ora 5 d. a. ca ori câți membri vor fi prezenți.

Comitetul.

Calendarul Sătenilor.

Cetitorii noștri cunosc, de sigur, calendarul pe care o seamă de voinici sau «*Mai mulți feciori de gospodari săteni*», cum își zice ei, l-au scos în anul 1904 și de atunci încoace în fiecare an, sub titlul «*Călindarul gospodariilor Săteni*». Anul acesta, al patrulea, calendarul a apărut în editura «*Librăriei Naționale*» din București, cu titlu «*Calendarul Sătenilor*».

Editorii i-au schimbat numele, pentru că cuvântul «gospodar» sau nu e tocmai bine cunoscut în multe părți ale Munteniei sau, dacă e cunoscut, are un alt sens decât în Moldova. Afară de schimbarea numelui, calendarul se prezintă în acest an într'o formă mai frumoasă și e îmbogățit cu numeroase figuri.

Dar ori cât de frumoasă i-ar fi înfățișarea, valoarea cea mare a calendarului stă în cuprinsul lui. Acest calendar e una din puținele încercări de a da sătenilor cărți folositoare, scrise în graiul cel dulce și limpede al săteanului. Încercarea e pe deplin reușită.

Din toată literatura așa numită populară, pe care am citit-o până acum — și, slavă Domnului, am citit destulă — eu unul pot zice că acest calendar e aproape singurul care și-a ajuns scopul. «*Feciorii de gospodari Săteni*», autorii calendarului se pot mândri, cu drept cuvânt, de calendarul lor.

Ceeace am admirat mai mult în acest calendar sunt două povestiri frumoase: «*Povestea neamului nostru românesc*» și «*Ce-a văzut Moș Florea Zmău la Expoziție*».

Prima bucată e povestea întemeierii Romei și a colonizării Daciei de către Traian. Autorul acestei povești trebuie să fie un învățător tânăr, dar e un scriitor de mare talent. Nu există în limba românească o povestire scrisă într'un stil așa de plăcut și totuș așa de simplu! Această bucată trebuie citită și ținută minte de toată suflarea românească. Ar fi minunat de bine, dacă învățătorii ar citi-o sătenilor la șezători și chiar dacă ar citi-o în clasă cu școlarii. Eu sunt om bătrân, și când am citit-o, îmi bătea inima de bucurie, că se poate scrie și în românește așa de frumos!

A doua bucată este o dare de seamă asupra expoziției. Moș Florea Zmău, auzind că este o expoziție în București, își lasă baba, ca să vadă de casă, și dânsul vine în Capitală; iar când se înapoiază în satul său, povestește sătenilor ceeace a văzut. Povestea lui Moș Florea este un adevărat mărgăritar! Eră un lucru foarte greu, ca cineva să facă o dare de seamă asupra unei Expozițiuni, unde cea mai mare parte a lucrurilor văzute sunt lucruri necunoscute sătenilor. Și totuș autorul acestei povești a știut să spue toate limpede, n'a întrebuințat nicăeri nici un neologism, chiar când vorbește de mașini complicate și de sondele de păcură; știe să amestice povestirea cu fel de fel de glume și reflexiuni, așa cum se cuvine unui Moș așezat și cuminte. Cei ce au vizitat expoziția din București, vor vedea-o aveau înaintea ochilor, când vor citi povestea lui Moș Florea; iar sătenii cari n'au avut mijloace să vină la București, își vor putea foarte lesne face idei despre minunile ce ar fi putut vedea, dacă veneau. — Credem că cea mai bună propagandă pentru lățirea faimei acestei expoziții, ar fi ca povestea lui Moș Florea să se ti-

părească și să se trimită în zeci de mii de exemplare în toate țările locuite de Români, fiindcă e cea mai bună dare de seamă asupra expoziției noastre naționale.

În afară de aceste două povești, Calendarul Sătenilor cuprinde partea calendaristică și o mulțime de cunoștințe, prin ajutorul cărora sătenii își pot înlesni și ușura traiul lor, așa de greu și de necăjit.

Prețul calendarului este neînsemnat, 60 de bani, așa că și-l poate cumpăra și cel mai sărac țăran. Eu îl recomand călduros tuturor țăranilor și preoților. Cine îndeamnă pe țărani să citească și să asculte de sfaturile cuprinse în acest calendar, poate fi mulțumit în sufletul său că a contribuit la înălțarea acestei «talpe a țării», pe care toți ne sprijinim și de care așa de puțini ne îngrijim.

L.

Mana Viilor.

Indemn și instrucții pentru apărare.

ana este boala cea mai rea din câte s'au abătut asupra viilor în țara noastră. Ea pare mai rea, mai păgubitoare chiar și decât filoxera. Destul de rău este când rămânem fără vie, dar cel puțin ne luăm grija și ne vedem de alte treburi; pe când mana ne lasă să muncim via, iar în vară, când aceasta ni se arată mai mândră, mai făgăduitoare, vine mana și o bate, spulberându-ne nădejdea ce ne făurisem într'o recoltă frumoasă.

Ce poate fi mai rău de cât să pierdem munca și rodul! și mana face isprava aceasta cam în fieșcare an, încât bieții podgoreni, și mai cu seamă sătenii, s'au luat de gânduri.

Pentru a da o idee de cât se perde la pogonul de vie din cauza manei, să ne închipuim acest pogon într'o vreme bună când, precum se știe, produce în mijlociu 150 vedre vin, care vândut cu doi lei vadra numai, rezultă un beneficiu de lei 300. Apoi cu 300 lei ce n'ar face un sătean, câte nevoi n'ar învinge și câte lucruri folositoare nu-și ar face pentru el și familia lui! Dar această realitate dealtădată a devenit acum o poveste, căci frumosul rod al viilor noastre din cauza manei se spulberă ca nisipul de vânt, ne scapă printre degete. Și când te gândești că ar fi destul încă puțină osteneală, încă puțină cheltueală ca mana, acest flagel de temut, să nu mai fie, iar rodul viilor rezultat al muncii noastre să ne rămână nouă, nu știi ce să mai zici și ce să mai crezi de sătenii pe cari îi vezi așa de nepăsători față de vrăjmașul muncii lor, al traiului lor. Să fie lipsă de știință,

de bani sau timp, care îi împiedică să-și apere viile de flagel? Se poate într-una și a fost o vreme, dar astăzi avem băncile populare, care împrumută cu plăcere pentru asemenea scopuri; se pot face asociații de săteni sau tovărășii și pentru procurarea de materiale și instrumente și chiar pentru a avea satul un om priceput în apărarea viilor de mană.

Mana viilor sau boala care părlește și usucă părțile tinere ale viței de vie provine din cauza unei ciuperce botezată «*Peronospora viticola*»; ea este asemănătoare cu ciupercele cunoscute, căci își are și ea stratul ei (mycelium), picior (filament) și semințe (spori), numai că ciuperca aceasta este foarte mică și pentru a avea o idee de micșorimea ei să ne gândim că piciorul purtător de semințe abia măsoară cât un punct fin pus pe hârtie, iar semințele (spori) se înțelege că sunt așa de mici și ușoare că vântul cu înlesnire le împrășteie prin vie.

Ciuperca trăește pe spinarea viței de vie cu sucii sau măsuga ei. Din strat, din adâncimea organelor viței, prin niște deschizături, sau guri aflătoare în pielea ce îmbracă vița, cresc în afară la aer niște piciorușe care poartă în vârful lor sporii sau semințele ciupercei. Aceste semințe fiind duse de vânt pe foile de viță și alte părți și timpul fiind umed și cald încolțesc aci și-și înfig colțul înăuntru, în țesătura foii sau altui organ pe care a încolțit.

Ciuperca are două feluri de semințe: semințele sau spori care se produc în afară de căpătâiele firișoarelor, și alte semințe cari se produc pe stratul ciupercei, adică înăuntru. Semințele produse în afară se zic *spori vâratici*, fiindcă se pot produce toată vara răspândind boala în vii, dar în toamnă pier din cauza frigului; iar cele ce se produc înăuntru se zic *spori iernatici*. Acești din urmă se formează numai spre toamnă, iernează înăuntru foilor căzute jos și în primăvară încolțesc producând boala. Cu alte cuvinte, ciuperca producătoare de mană se păstrează în vie dela un an la altul prin spori iernatici; prin urmare, nici ceața, nici ploile sau roua nu aduc mana cu ele, căci sămânța ciupercei se află în vie și pe vie, numai cât, ca toate semințele și mai cu seamă cele de ciuperce, încolțesc și se dezvoltă foarte repede pe timp de ceață, burniță sau ploi calde, precum se știe.

Aceste sunt constatările învățaților cu privire la ce este mana, precum și la felul ei de creștere, de dezvoltare sau de traiu; iar cât privește felul cum se arată sau cum se înfățișează boala pe vii, precum și stricăciunile ce produce, se știe de toți cîciie petrec timpul în vie.

Mana se arată întâiu pe fața de deasupra foilor prin pete gălburii spălăcite, așezate pe lângă ațișoarele sau nervurile foilor. De regulă când se văd petele gălbui se caută

foile atinse și pe dos și dacă se văd pete albe făinoase cu luciu, care nu sunt decât căpătâele firizoarelor încărcate cu semințe sau spori de ciuperci, se capătă convingere că petele sunt de mană. Totuși, sunt cazuri când măcar că petele sunt de mană, dar n'au pe dosul foaiei și praful alb. Acest caz se observă cam la începutul verii, când din lipsă de umezeală sau căldură îndestulătoare, ciuperca numai cât s'a introdus în foaie și-a format stratul iar fructificația rămâne mai târziu când va da o ploaie caldă, timp favorabil dezvoltării ei.

Frunză de viță mănătă.

Cazul acesta servește întru câtva, căci ne înștiințează, că de urgență să apărăm via, dar el este rar și am face mare imprudență așteptându-l, deoarece dezvoltarea boalei cu putere este favorizată de timpul ce va urma și noi nu putem ști cum va fi timpul pe vară. Este destul să cadă o ploaie înceată și lungă, apoi rouă, o ceață, și mana apare și se dezvoltă cu o repeziciune uimitoare, cu pete galbene deasupra și albe pe dos, care se tot înmulțesc, încât după o zi sau două, foile sunt pline de pete, că nu mai vezi pe ele petec sănătos, ci toată foaia este ofilită ca și când a fost opărită cu apă fiartă. Ciorchinii, lăstării sunt și ei plini de pete albe sau praful alb, căci la acestia, neavând dos, nu se observă petele galbene, decât prin ștergerea cu degetul, sau mai târziu, după ce cade praful (spori) de pe locul atacat. Ca urmări avem: rod puțin (via a fost atacată în mod trecător pe timpul înfloririi); rod mult dar fără valoare căci a rămas aguridă din cauză că a căzut foile (via atacată prin Iulie); și în cazul cel mai des, nici aguridă, nici foi și nici lemn cu ochi sau muguri sănătoși pentru anul viitor.

Astfel o vie bătută de mană nu produce decât în anul al 3-lea dacă n'a bătut-o mana în anul al 2-lea și dacă o bate din 2 în 2 ani sau și din 3 în 3 ea este tot suferindă și termină prin a se usca.

Perderea continuă a rodului și mai la urmă și pierderea

viei: eată îndoită ispravă a manei, ale cărei consecințe în mod vădit și trist se resfrâng în general asupra sătenilor, care din motive puțin serioase și de neertat își lasă rodul muncii lor pradă flagelului, pe când ar putea foarte bine să-l apere, precum toată lumea știe.

Cu câțiva lei cheltueală se poate face cea mai bună pavază în contra manei, iar cu puțină ăsteneală se poate îmbrăca viia cu ea.

Cea mai bună pavază este zeama de piatra vânăată în amestec cu var și pe care o putem pune pe vie prin stropire. (Sfârșitul în No. viitor).

Dobre Rădulescu.

Șef de cultură pe Domeniul Coroanei Sadova.

Delegația română la Viena.

Se știe că astă vară, d-l Lueger, primarul Vienei, a vizitat Capitala țării noastre împreună cu câți va membri ai consiliului comunal Vienez. În semn de bună cuviință și de atențiune, o delegație a consiliului comunal Bucureștean, a întors vizita d-lui Primar al Vienei, în primele zile ale lui Ianuarie trecut. Din această delegație au făcut parte domnii M. Cantacuzino, primarul Capitalei, Ciurcu și Stroescu, ajutoari de primari și câțiva consilieri comunali.

La gara Vienei, delegații noștri au fost întâmpinați de d-l Primar al acestui oraș, de membri ai consiliului comunali, de președintele societății Academice «România Jună», de secretarul legației române, de președinții corporațiilor de arte și meserii, etc. Multe Doamne purtau costumul național. La intrarea trenului muzica intonează imnul național român, iar publicul strigă cu putere «ura».

D-l Lueger, primind delegația, urează bun venit oaspeților și își arată speranța că între orașele București și Viena, legăturile vor deveni cât mai calde și mai pline de dragoste. D sa amintește cu câtă bună voință și entusiasm a fost primit în București, vorbește de legăturile de prietenie strânse dintre Austria și România, și încheie cu strigătul: «Trăiască România! Trăiască primarul Bucureștilor!»

În numele coloniei române vorbește d-l d-r. Popovici.

D-l M. Cantacuzino, primarul Capitalei, răspunde mulțumind de frumoasa primire ce s'a făcut delegației române. Între altele, d-sa a spus că primirea călduroasă ce i se face va face și mai trainică prietenia nestrămutată dintre cele două țări. Sfârșeste zicând «Trăiască, înflorească, crească Capitala țării amice! Ura.»

În timpul cât delegații români au stat în Capitala Austriei, li s'au arătat neîncetat simțiminte de dragoste din partea cetățenilor acestui oraș. Ziarele Vieneze, și cele Austriace, au publicat numeroase articole închinat prieteniei Austro Române.

Delegații români au făcut preambulări pe ulițele și piețele principale, au vizitat monumentele, grădinile și stabilimentele de seamă din Viena, târgul de vite, abatoriu, muzăul curții imperiale, castelul de apă, instalațiile industriale, etc.

Văruirea pomilor.

Dacă văruim pomii, avem două foloase: pomul va fi scutit de urmările păgubitoare ale gerului, 2) se vor stârpi și insectele.

Să vedem aceste foloase deaproap:

Primăvara, în unele zile, soarele pripește foarte tare, iar culoarea neagră a cojii atrage cu multă putere razele calde ale soarelui și în urma căldurii atât trunchiul cât și coaja se întind.

Peste noapte, venind iarăși frig, coaja se răcește, strângându-se pe trunchiu, care însă nu se strânge. Urmarea este că coaja crapă. Prin crăpăturile cojii intră frigul și ploaia, iar pomul se vatămă.

Dacă însă văruim coaja pomului, culoarea albă a varului respinge razele soarelui, adică nu primește așa ușor căldura și cu pomul nostru nu se întâmplă pagubele de mai sus. Varul să fie însă curat, alb, nu amestecat cu alte materii de altă culoare.

A doua însușire a varului de pe pom este aceea că ucide să insectele cu ouăle și cu larvele lor așezate în coajă. Și ca aceasta aibă mai mare efect, e bine să amestecăm varul cu ceva piatră vântată, de care va pieri ori ce vietate ce s'ar afla pe pom.

De asemenea ar fi foarte bine dacă, afară de trunchiu, s'ar văruia cu var și crengile mai apropiate. Aceasta se poate face mai ușor prin stropirea acelor crengi de jos în sus.

Mai e nevoie să amintim că văruirea să se facă de două ori pe an, adică primăvara, înainte de a da frunzele și toamna după căderea frunzelor.

Un dar dela frații din Ardeal.

Soc. corală «Carmen» din București a fost onorată de către societ. corale din Ardeal, cari au luat parte la festivalul coral de astă vară dela Expoziția Națională, cu un frumos dar: o panglică tricoloră brodată în fir de mătase și de aur cu numele societăților și cu deviza: «In semn de iubire frățească»,... 2 August 1906.

Darul a fost adus la sediul societății de către d-l Timoteiu Popovici, Miercuri 3 Ianuarie. D-sa, în cuvinte calde și însuflețitoare a arătat dragostea fraților din Ardeal pentru camarazii lor dela Carmen și admirația lor pentru acești cântăreți cari lucrează cu pricepere în ogorul muzical pentru dezvoltarea sentimentului național. Tot în numele acelor societăți s'a făcut dar și maestrului director al soc. Carmen o frumoasă baghetă argintată, cu mâner de fildeș.

În cuvinte mișcătoare a răspuns d-l Gr. Teodosiu, vice președintele societății. Dânsul a amintit zilele neuitate de astă vară

petrecute împreună, în cântări de slavă a neamului și a Regelui, a arătat apoi menirea culturală și națională a soc. de cântări în general și a soc. Carmen în deosebi, foloasele ce ar decurge din lucrarea la o laltă a tuturor cântăreților și a mulțumit cu recunoștință acelor frați depărtați legați de noi prin sângele lor, ca și prin cugetul și simțirea lor.

Corul soc. Carmen a intonat cu putere «Pe al nostru steag», «Tricolorul» și alte cântece, salutând pe trimisul soc. surori, și dovedind bucuria și mulțumirea lor.

Ce sgomot s'aude în codru?

— Doină populară —

Frunzuliță foi ca bobu,
— Ce sgomot s'aude în codru?
— Să ceartă cucu cu corbu,
Care să rămână-n codru.
Corbul e cu pene negre:
Intră în codru și se vede.
Cucul e cu pene verzi.
Intră-n codru nu-l mai vezi.
— Taci, corbe, nu mă'ngănă,
Că nu ești de legea mea;

Că tu ești lege spurcată:
Că bei apă dintr'o baltă,
Mănânci carne nejunghiată.
Iar eu sunt lege curată,
Că beau apă stricorată;
Că beau apă din izvor
Și cânt la lume cu dor
Și mănânc muguri de fag,
De cânt la lume cu drag!

(Culeasă în comuna Babiciu — Romanați).
Marin I. Popescu-Ricman.

INFORMAȚIUNI

= Anul acesta obișnuitele alergări de cai pe hipodromul dela Anadolkioid (Constanța) și expoziția de cai și oi din Dobrogea se vor ține în pavilioanele târgului de vite dela Anadolkioid și vor avea loc în luna Maiu.

= Din Macedonia se anunță că părinții care își trimit copiii la școalele românești, au început iarăși să primească scrisori amenințătoare din partea antaților greci. Cu toate amenințările, numărul elevilor în școalele românești crește mereu.

= La o expoziție de jucării, deschisă în scop filantropic în orașul Nürnberg (Germania), se află mai multe păpuși îmbrăcate în costume naționale românești și dăruite de M. S. Regina acestei expoziții.

= M. S. Regina patronează o expoziție de horbote, cusături și alte lucrări naționale românești în Berlin Stieglitzstrasse 70. «Național Zeitung» laudă foarte mult gustul și dibăcia Românelor și crede că expoziția va avea ca urmare răspândirea acestor lucrări în Germania.

= Tragerea loteriei organizată în satul și com. Doliești Mari, jud. Suceava, pentru clădirea unui local de școală, s'a amânat pentru 1 Martie 1907.

= Societatea națională culturală «Patria» a studenților români din München după o neactivitate de doi ani s'a reorganizat pentru ca să lupte cu puteri noi întru interesul scopului său înalt.

Comitetul ei pe semestrul de iarnă 1906/907 s'a compus în modul următor:

President : Th. Gh Părjolescu ; Secretar Bibliotecar : D. Coriolan-Pesteanu ; Casier : Petru Mocanu ; Comisiunea literară-artistică : Nicolae Mantu ; Radu Culcer, I. Butu și Gh. Coriolan-Pesteanu.

INȘTIINȚARE

Ne mai având nici un exemplar din programa analitică pentru școalele urbane, nici din programa pentru școalele rurale, rugăm a nu ni se mai expediă bani pentru astfel de programe.

Cu acest prilej, anunțăm că mai avem un număr restrâns din următoarele :

Programa analitică pentru școlile normale de învățatori și învățătoare : Lei 2,20.

Regulamentul pentru administrația interioară a școalelor normale de învățatori și învățătoare : Lei 1,20.

Regulamentul pentru aplicarea legii asupra învățământului primar și normal primar : Lei 0,60.

Idem idem școalelor primare urbane 0,60.

Idem idem școalelor primare rurale 0,60.

Indrumări pentru institutori și învățatori private la modificările aduse programei 0,50.

A p e l

D-l Mihail D. Popescu, învățător, comuna Poenarii-Burchi, județul Prahova, roagă călduros pe toți autorii, editorii, librarii și în genere pe toți oamenii, cu dragoste pentru propășirea sâteanului, a veni în ajutorul bibliotecii, cu cărți și reviste populare.

= D-nul D. Șuşanu, dirigintele școlii din Șuşani de sus (Vâlcea) face apel către d-nii autori, cititori, etc., ca oă ajute cu cărți biblioteca înființată de d-sa în localul băncii «Privighetoarea»,

LICITAȚIUNI

În ziua de 26 Ianuarie 1907, orele 10 a. m., se va ține în localul Ministerului agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor (serviciul zootehnic) licitație publică cu oferte sigilate, pentru vânzarea grajdurilor construite de serviciul zootehnic la expoziția națională din 1906.

Doritorii de a lua parte la licitație, pot vedea condițiunile în toate zilele și orele de lucru la ministerul agriculturii, serviciul zootehnic.

= Se publică spre cunoștința generală, că se vor ține la Eforia Spitalelor Civile din București, următoarele licitații pentru exercițiiul 1907—1908:

- 1) La 14 Februarie 1907 orele 10 a. m., pentru uleiurile minerale.
- 2) La 16 Februarie 1907 orele 10 a. m., pentru cărbuni cardif.
- 3) La 17 Februarie 1907 orele 10 a. m., pentru țiteiu și păcură.
- 4) La 20 Februarie 1907 orele 10 a. m., pentru sticle medicinale și obiecte de sticlă.

= La 10 Februarie a. c. ora 10 a. m., pentru darea în întreprindere a 5 cantoane de brigadieri ce urmează a se construi la Brigăzile: «Rociu» și «Licuriciu» din jud. Teleorman, «Gogoșari» din jud. Vlaşca, «Peișor» din jud. Brăila și «Gherăseni» din jud. Buzău.

Devizul pentru fiecare din aceste cantoane este de lei 5.280.

Condițiunile și planurile se pot vedea la serviciul domenal, în zilele de lucru între orele 10—12 $\frac{1}{2}$ p. m.

= La 13 Februarie 1907, ora 10 $\frac{1}{3}$ a. m., pentru arendarea moșii Lunca-Mărghia, comuna Mărghia, Județul Argeș, pe un period de 10 sau 15 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1907.

Garanția provizorie pentru admitere la licitație este de lei 50.

= Tot în acea zi, pentru arendarea muntelui Clăbucetu-Bușteni, comuna Sălătrucu, jud. Argeș, pe un period de 15 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1907.

Garanția provizorie pentru admitere la licitație este de lei 50.

= La 15 Februarie 1907, ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m., pentru vânzarea de veci a locului în suprafață de 2.005 mp., împreună cu clădirile aflate pe dânsul, denumite cărciuma din Poiana lui Paf, situată în Sinaia (gura Pădurii) pe șoseaua Sinaia Predeal.

Garanția pentru admitere la licitație lei 800.

= În ziua de 9 Februarie 1907, ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m., pentru vânzarea de veci a locului din orașul Brăila, strada Călărășilor colț cu strada Malului, în întindere de 1.407 m. p., garanție provizorie lei 2.100.

= În ziua de 12 Februarie 1907, ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m., pentru darea în întreprindere a lucrărilor de despotmolirea canalului principal de pe moșia Măxineni-Corbu din județul R. Sărat.

Devizul fiind în sumă de lei 5.850

Supraoferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile speciale, precum și orice informațiuni se pot lua la serviciul domenal, secția bunurilor, în toate zilele de lucru, între orele 10 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ a. m.

Licitația se ve ține conform art. 72—83 din legea comptabilități publice.

Poșta Redacției.

D-lui Șoimu. Regretăm, dar nu putem publică.

D-lui C. «Dezertorul asasin» nu o socotim potrivită pentru revista noastră.

Păr. Ioachim Iliescu. Am publică cu plăcere mulțumirea ce ne ați trimis, dar nu putem descifra numele persoanelor. Dacă voiți, trimeteți-ne o însemnare cu numele mai lămurit scrise,

---

„STEUA”

Societatea «*Steua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei Române*.— *Vice-președinte*, Sara Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*.— *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *fost Ministru, profesor universitar*.— *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*.— *Membrii:* Petre Gârboviceanu, *fost Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *fost senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negulescu, *administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*.— *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiunii plătiți (urmare).

D-nei Eliza I. Popovici, (B-dul Ferdinand 3, Pitești), 2 lei; Filoteia N. Nicolescu, (str. Tepeș-Vodă, 16, Pitești), 2 lei; Pr. Popescu Ștefan (Glodeni-Dâmbovița), 2 lei; Grațion Carpați (Săbăoani Roman), 5 lei; C-nel I. Gărdescu (orașul-Pitești), 5 lei; Pr. Th. Bălășel (Ștefănești-Vâlcea), 2 lei; At. Civiță, învățător, (Strehaia-Mehedinți), 1 leu; C. Viașu, învățător, (Ilovăț-Mehedinți), 1 leu; M. Zimziana, învățătoare, (Cerneți-Mehedinți), 1 leu; D. Istodorescu, învățător, (Gârbovățu-de-jos-Mehedinți), 1 leu; M. Presură, învățător, (Gutu-Ghelmegevaia-Mehedinți), 1 leu; Sebastian Popescu, învățător, (Isverna-Mehedinți), 1 leu; I. M. Butoiu, învățător, (Pitulăși-Mehedinți), 1 leu; Victor Elena, învățătoare, (Cireș-Mehedinți), 1 leu; H. Puiu, învățător, (Miluta-Mehedinți), 1 leu; T. Băleanu, învățător, (Luminicu-Mehedinți), 1 leu; C. Cernăianu, învățător, (Strehaia-Mehedinți), 1 leu; C. St. Ionescu, învățător, (Bucura-Mehedinți), 1 leu; A. Bubulac, învățător, (Tigănașiu-Mehedinți), 1 leu; Sever Păunescu, învățător, (Prunișor-Mehedinți), 1 leu; M. Băneacu, învățător, (Broșteni-Mehedinți), 1 leu; Gh. Iovitz, învățător, (Colibaș-Mehedinți), 1 leu; I. Păunescu, învățător, (Comănești-Mehedinți), 1 leu; M. Istodorescu învățător, (Valea-Boerescă-Mehedinți), 1 leu; I. Crivineanu, învățător, (Devesel-Mehedinți), 1 leu; I. Cioclov, învățător, (Poroiana-Mare-Mehedinți), 1 leu; N. Jianu, învățător, (Ciochiuți-Mehedinți), 1 leu; I. Vulcanescu, învățător, (Costești-Mehedinți), 1 leu; Alex. Radoslov, locuitor, (Lupșea-Mehedinți) 1 leu; Ioan Ghiță, locuitor, (Lupșea-Mehedinți), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1906 și până în prezent este de 2300; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 5979 lei și 95 bani.

(Va urma în numărul viitor).

D-lui Ioan M. Popescu din Căciulași
Dirigintele școlii comuna Cocioe
jud. Ilfov

prin Gara Periz.

AN

area Victoriei, București.

■ PALARII, PALARII, PALARII ■

mei și tari, culori și negre

primesc zilnic

Noutăți diferite.

■ GHETE, GHETE, GHETE ■

pentru Dame, Bărbați și Copii

Fabricațiune proprie

Atelier special pentru comenzi

Primesc blănării în păstrare.

52-13

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin
vărsat. Sediul Londra. Sucursala Bu-
curești.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Macintosh Rate.   "
G. I. Goschen   "
Viconte de Duncannon   "
E. W. H. Barry   "
Robert Hamilton Lang   "
Demetre de Frank   Viena
P. Naville   Paris
Ad. Vernes   "

Directori: { C. A. Stolz
              { E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalindern, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.955.688.76

Idem format din capi-
tal și alte rezerve 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Bălcoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra in-
cediului, a „grindinei”, contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt primite în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
Sediul social în palatul Societății din
str. Doamnei No 12, București. Re-
presentanța generală în București,
str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
orașele din țară.

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl S-sor Rasidescu, Str. Doamnei 16.—17.856.